

Valami kéne még

KÖNYVKRITIKA - LXIV. évfolyam, 1. szám, 2020. január 3.

Gáspár-Singer Anna: Valami ké. Kalligram Kiadó, Budapest, 2019, 208 oldal, 2990 Ft

A publicisztikus ízü témafeldolgozást a legtöbb esetben meglehetősen szerencsétlen írói megoldások keretezik. Ezek közül kettő igen látványos. Az első a szerkezet, amely a kötetnek csaknem minden novelláját jellemzi: két-három bekezdésnyi *in medias res* bevezető után az előzmények elmondása következik, majd ez a lineárisan előrehaladó rész nagyjából a szöveg háromnegyedénél ér ahhoz a ponthoz a történetben, amellyel a szöveg az elején indult, és ezt követi a zárlat. Ez a szerkezet más pályakezdő novellistáktól is ismerős lehet, és amennyire frissnek és ötletesnek tűnik első találkozáskor, annyira hat kimódoltnak és untat harmadszor-negyedszer. A másik probléma a nyelvi megformálást és leginkább a szókincset illeti. A szövegekben megjelenő összes dologhoz társul legalább egy jelző, minden *nagyon valamilyen*, néha egészen redundáns módon: „tolakodó parfümszag”, „hangos kurjongatás”, „sírós hangon lamentált”, „pökhendi macsók”, „a rózsamintás dívány fölött fém aranyalma díszelgett cirkalmas arab betűkkel”.